

عنوان مقاله:

بررسی تحلیلی انتقادی سند اهداف توسعه پایدار ۲۰۳۰

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی حقوق، فقه و فرهنگ (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

علی اکبر حکم آبادی - استاد دانشگاه حکیم سبزواری

خلاصه مقاله:

آخرین پیشنهاد سازمان ملل برای حل مشکلاتی سلامت، محیط زیست و جامعه که هم اکنون جهان درگیر آن است سند ۲۰۳۰ بوده است. این سند نسبت به سند سلف خود سعی در بیان جامع تر اهداف در راستای توسعه پایدار داشته است. بیان اهدافی غیر واقعی و آرمانی، مشخص نبودن دقیق مشمولان، عدم توجه مناسب و کاربردی به مسئله فقر، مبهم بودن معیار های کاهش برابری، تعارض منافع اجتماعی و اقتصادی، نگاه انتزاعی و یکجانبه گرایانه به حقوق بشر، عدم توجه به مساله محیط زیست، نادیده انگاشتن چارچوب های فرهنگی ملی کشور ها و جنگ و تحریم های اقتصادی را می توان اصلی ترین موانع اجرایی این سند دانست. با وجود موانعی اساسی که در مسیر اجرای این سند وجود دارد که احتمالا موجب شکست این سند خواهد شد. به نظر میرسد سند ۲۰۳۰ یک سند حقوقی پیچیده و دست نیافتنی، مبهم و غیر متناسب و مشکل اصلی سند ۲۰۳۰ داشتن یک سری اهداف در ظاهر مطلوب است که برای تبدیل شدن به واقعیت بیش از حد آرمانی است. لذا به نظر می رسد بایستی واضعان این سند بایستی با همکاری دولت ها و دانشگاه ها ضمن در نظر گرفتن انعطاف پذیر بودن سند در وهله اجرا براساس ظرفیت های فرهنگی و حقوقی کشور ها و کاهش تاثیر گذاری قدرت های جهانی در روند اجرایی سند، راه کارهایی علمی چون مشارکت نهاد های مالی در روند اجرایی و گسترش ابزار های نظارتی بر طرف شود و مسئولیت اجتماعی شرکت ها نیز به عنوان راه کاری برای ایجاد تعادل اهداف اقتصادی و اجتماعی بشری با ابزار های هنجاری ترویج داده شود

کلمات کلیدی:

سند اهداف هزاره توسعه، سند اهداف توسعه پایدار، موانع اجرایی، راهکار ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1511430>

